

*Комунальний заклад
“Чернівецька
спеціальна загальноосвітня
школа-інтернат № 2”*

*Пошукова робота проведена
учнями 9 класу*

*Белінським Владиславом
Запаранюк Наталією
Комаровською Віолеттою
Павлюк Кароліною
Патрашко Сніжаною
Саргошем Денисом
Хашком Олександром
Чухненко Поліною*

*під керівництвом
класного керівника
Шалеєвої Олени Володимирівни*

Чернівці - 2011 рік

Стежки, стежки... мереживом снуються,
Нема їм ні початку, ні кінця.
Вузькі, широкі - всі в одну зіллються,
В оту дорогу, що звemo життям.
Та про одну нам не забуть ніколи,
Хоч їй уже й не буде воротя:
Оту стежину, що вела до школи -
Від рідного порога в майбуття.
Куди б не занесла життя дорога,
Та пам'ять не розвіється, як дим:
Та перша стежка - мила, босонога,
Вкарабується у серце назавжди.

Віктор Геращенко

*Літа, літа... Мов зграї лебедині,
Від них на згадку пам'яті перо.
Теплом зринають спогади дитини,
З далеких днів відлунюють добром.*

В.Близнюк

*Звідки беруть початок дороги,
і куди вони ведуть?*

*Швидко минає час, змінюється
життя, та незмінною залишається
дорога, яка з'єднує в єдине вчора,
сьогодні і завтра. Дорога, яка веде
до школи. Скільки мрій, думок,
прагнень, скільки спогадів пов'язано
у кожної людини зі школою!*

*Чим пишається, про що мріє
рідна школа?*

*Який життєвий шлях пройдено?
Сьогодні ми намагатимемося
ознайомити вас з історією нашої
школи.*

Чернівецька спеціальна загальноосвітня школа-інтернат № 2 була для заснована у 1953 році. Місцем розташування став колишній попівський будинок по вул. Новоселицькій, 6 (Гарячий Урбан).

На фото: вчителька Ненашева Оксана Іванівна та вихователька Лебедєва Зоя Степанівна разом з учнями

Будинок з 4-х кімнат прийняв 34 учні, які розмістилися у трьох класах. Учнями цього закладу стали глухі та туговухі діти.

Першим директором школи був Архипов Олександр Дмитрович. Вчителями школи стали Юхно Ніна Михайлівна, Закрижевська Ромуальда Леонідівна, Сокуренко Лариса Панасівна; вихователями: Сопельникова Поліна Іванівна, Стос Марія Андріївна, Єрмолаєва Ліза Сергіївна, а також нічною нянею – Гумайло Зіна Іванівна, бухгалтером – Пінчер Наум Герцович, завгоспом – Стропша Андрій Леонтійович.

На фото:
вихователька Стос Марія Андріївна, вчителька Сокуренко Лариса Панасівна та вихователька Сопельникова Поліна Іванівна

На фото: вихователька Сопельникова Поліна Іванівна, лікар Короткій Клавдія Іванівна та вихователька Єрмолаєва Ліза Сергіївна з учнями

На фото: вчителька Сокуренко Лариса Панасівна з учнями

На фото: вихователька Сопельнікова Поліна Іванівна з учнями

Школа, розташована на околиці міста, стала тим місцем, де діти з вадами слуху за допомогою співчутливих, мудрих наставників набували знань, долали труднощі. У 1955 році школа одержала ще два приміщення по вул. Галицькій (тепер вул. Жасмінна).

Таким чином, школа мала вже два корпуси: у першому навчалися учні початкових класів, а у другому – старшокласники. Педколектив поповнили вчителі з реорганізованої у 1955 році школи сліпих: Наврата Олександр Михайлович, Сосюра Ніна Вікентіївна, Хохлова Ніна Василівна, Носовицька Регіна Борисівна, Гаращук Любов Сидорівна.

У 1956 році зі школи були виведені діти з глухотою у Вижницьку школу для глухих дітей, а наша школа стала іменуватися школою-інтернатом для туговухих дітей, в якій навчалося 80 дітей.

Фото школи

На фото: (від центра вліво) Буїн В.Д., Кузьмін І.Х., Наврата О.М., Лошко О.В., Ненашева О.І., (від центра вправо) Сопельнікова П.І., Стос М.А., Лебедєва З.С., Сокуренко Л.П.

Поряд з високою вимогливістю педагогів до засвоєння учнями навчального матеріалу, приоритетним завданням було формування дисциплінованого, порядного, працелюбного, широго, всебічно розвиненого вихованця. Цього ж року (1956р.) директором школи став Кузьмін Іван Хомич.

На фото: Кузьмін Іван Хомич

У 1957 році педагогічний колектив почав власними силами добудовувати приміщення школи на Галицькій вулиці.

Шефи подарували стару вантажну машину, водієм став Савчук Василь Прокопович, який працює і сьогодні.

Школа в результаті добудови збільшилась на 2 кімнати, швейну майстерню, бібліотеку, їдальню.

Кількість учнів поступово збільшувалась. Крім навчання діти займалися підсобним господарством. Вони вирощували овочі: картоплю, моркву, буряки, капусту, кукурудзу та фрукти, утримували худобу.

На фото: учні працюють на підсобному господарстві

Наступником Кузьміна Івана Хомича став Молібог Михайло Дем'янович. Очолював школу з 1958 по 1960 роки. Завдяки його зусиллям було відкрито швейну майстерню, у якій шили постільну білизну.

З 1960 по 1970 роки директором був Буїн Василь Дмитрович, завучем – Наврата Олександр Михайлович, завідующим слуховим кабінетом – Яффе Самуїл Пилипович.

На фото: Буїн Василь Дмитрович з учнями шкільній лінійці

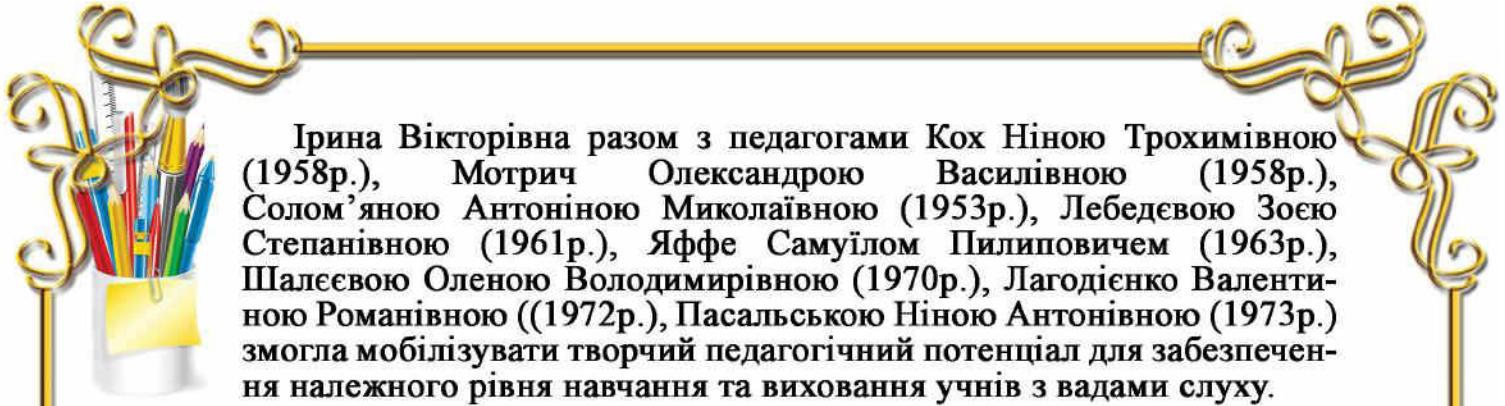
На фото: Наврата Олександр Михайлович

З 1971 по 1982 роки педколектив спецшколи-інтернату № 2 очолила молода, енергійна Іванова Ірина Вікторівна.

На фото: Яффе Самуїл Пилипович з учнями

Ірина Вікторівна разом з педагогами Кох Ніною Трохимівною (1958р.), Мотрич Олександрою Василівною (1958р.), Солом'яною Антоніною Миколаївною (1953р.), Лебедовою Зоєю Степанівною (1961р.), Яффе Самуїлом Пилиповичем (1963р.), Шалеєвою Оленою Володимирівною (1970р.), Лагодієнко Валентиною Романівною ((1972р.), Пасальською Ніною Антонівною (1973р.) змогла мобілізувати творчий педагогічний потенціал для забезпечення належного рівня навчання та виховання учнів з вадами слуху.

На фото: (в центрі) Мотрич Олександра Василівна

На фото: (в центрі) Солом'яна Антоніна Миколаївна

На фото: (в центрі) Лебедєва Зоя Степанівна

На фото: (зліва) Шалеєва Олена Володимирівна

У 1974 році слабочуючі діти отримали гарне приміщення, в якому навчаються і сьогодні.

З 1982 по 1986 роки педагогічний колектив працював під керівництвом Бутенко Антоніни Володимирівни та завуча Каруценко Валентини Романівни.

З 1986 року школою керував Сакундяк Антон Дмитрович. За цей час був проведений капітальний ремонт школи.

На фото: Сакундяк Антон Дмитрович на уроці з учнями

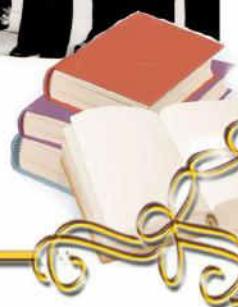

Наші учні почали проходити виробничу практику на взуттєвій фабриці № 33 та на швейній фабриці „Трембіта”.

Діти приймали активну участь в обласних конкурсах самодіяльності. Танцювальний гурток у 1987 році зайняв II місце на міжрегіональній олімпіаді.

Школярі приймали участь в міських конкурсах „Пісні і строю” і виборювали призові місця.

З 1988 року школу очолив Бауер Михайло Йозефович.

Він максимально намагався зміцнити навчально-матеріалу базу. У цей час покращилося харчування дітей, була організована посилена гуманітарна допомога школі-інтернату.

Наступним директором стала Філяк Валентина Миколаївна, яка націлила педагогічний колектив на підвищення самоосвіти.

У 1992 році на посаду директора був призначений Івашин Юрій Олексійович, замінником – Каруценко Валентина Романівна.

У ці роки школа змінює свій авторитет у місті. Збільшується кількість учнів, відкриваються паралельні класи. На базі школи проводять педагогічні семінари. Значна кількість педагогів навчалася на дефектологічному факультеті в м. Києві. Учні, навчаючись основним дисциплінам, володіли майстерністю вишивки та шиття. Кращі роботи були представлені на міжнародній виставці в Парижі та відзначені дипломами і грошовими преміями. Керівником гуртка вишивки була вчителька праці Ніна Григорівна Ламброва.

Діти брали активну участь в міжшкільних спортивних змаганнях, цікаво проводяться „Дні здоров'я”.

З 1998 року естафету кращих традицій керівництва школою унаслідувала Торська Ганна Афанасіївна. Авторитет, повагу та любов здобула вона серед колег, учнів, батьків. У школі вдосконалюється навчально-виховна робота.

Незаперечним авторитетом користуються заступник директора з навчально-виховної роботи Ткачук Наталія Василівна, заступник директора з виховної роботи Мельник Людмила Михайлівна та інструктор слухового кабінету Скубак Ніна Григорівна. Вони є творчими, енергійними, вимогливими особистостями.

В рамках міждержавного та міжрегіонального партнерства завдяки Торській Г.Т., Ткачук Н.В., Мельник Л.М. та Скубак Н.Г. налагоджено творчу співпрацю, обмін практичними напрацюваннями між нашою школою та Аугсбурзьким центром підтримки дітей та юнацтва з вадами слуху (Німеччина), а також Донецькою школою для глухих дітей, Криворізькою, Хустською і Підкамянською школами-інтернатами.

Завдяки стабільній, злагодженій праці педагогічного колективу заклад працює організовано і ритмічно. Для багатьох дітей школа стає рідною домівкою, з якої її мешканці роблять перші кроки у світ людських взаємин.

*...Бо вчитель, як дбайливий садівник
Що прихиляється до гілки,
Перекладає мудрість книг
В дитячі маленькі голівки
Та ще й настроює серця
На ширість, вроду яснооку
На все життя аж до кінця –
Продовження його уроку.*

Директори 1953-2011рр.

Архіпов
Олег Димитрович
(працював
з 1953 по 1956 роки)

Курніук
Іван Гоменко
(працював
з 1956 по 1958 роки)

Мазібог
Михайло Дем'янський
(працював
з 1958 по 1961 роки)

Булыг
Василь Дмитрович
(працював
з 1960 по 1970 роки)

Іванова
Ірина Вікторівна
(працювала
з 1971 по 1982 роки)

Бутенко
Антоніна Володимирівна
(працювала
з 1982 по 1986 роки)

Комунальний заклад
«Чернівецька спеціальна загальноосвітня
школа-інтернат № 2»

Сакуняк
Антон Дмитрович
(працював
з 1986 по 1988 роки)

Бауэр
Михайло Богданович
(працював
з 1988 по 1989 роки)

Філак
Валентина Миколаївна
(працювала
з 1989 по 1992 роки)

Івашин
Юрій Олексійович
(працює з 1992 по 1998 року)

Торська
Ганна Афанасівна
(працює з 1998 року)

